

VII. ZMARLI

O. Jerzy Józef Kopeć CP (1938-2010)

24 października 2010 r. odszedł do Pana o. Jerzy Józef Kopeć CP, profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, kierownik Katedry Teologii Liturgii, przewodniczący Sekcji Wykładowców Liturgiki na Wydziałach Teologicznych i w Wyższych Seminariach Duchownych w Polsce, konsultor Komisji Episkopatu Polski ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, wychowawca wielu pokoleń liturgistów. Miał 72 lata.

Msza święta pogrzebowa i Ostatnie pożegnanie odbyły się 28 października 2010 r. o godz. 11.00 w kościele Matki Bożej Bolesnej w Łodzi – Teofilowie (Aleja Pasjonistów 23), po czym nastąpiło złożenie do grobu na cmentarzu w Łodzi.

Jerzy Józef Kopeć urodził się 11 grudnia 1938 r. w Laskach koło Pionek w rodzinie rolniczej. W latach 1945-1952 uczęszczał do szkoły podstawowej w rodzinnej miejscowości, następnie uczył się w Liceum Ogólnokształcącym w Pionkach, które uwieńczył egzaminem dojrzałości w 1956 r. W tym samym roku wstąpił do nowicjatu Pasjonistów, który odbył w Sadowiu koło Ostrowa Wielkopolskiego. Po rocznej formacji złożył pierwszą profesję zakonną 1 września 1957 r. Następnie odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Pasjonistów w Przasnyszu pod kierunkiem o. Michała Stolarczyka CP. Święcenia prezbiteratu otrzymał 2 lutego 1963 r. W tym samym roku został skierowany przez ojca prowincjała Stefana Szafrąncza na studia specjalistyczne, w Sekcji Teologii Pastoralnej Wydziału Teologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Tytuł magistra teologii uzyskał 17 grudnia 1965 r, na podstawie pracy *Dzieje nabożeństwa Drogi Krzyżowej w Polsce do końca XVII wieku*, napisanej pod kierunkiem ks. dra Wacława Schenka. W latach 1965-1971 odbył studia doktoranckie na KUL-u. Tam też doktoryzował się 26 maja 1971 r. na podstawie pracy *Kult Męki Pańskiej w Polsce w świetle przedtrydenckich tekstów wotywnych*, napisanej pod kierunkiem ks. prof. dra hab. Mariana Rechowicza.

Od 1971 r. pracownik naukowy i dydaktyczny KUL. W latach 1971-1973 odbył kwerendę naukową w Papieskim Instytucie Liturgicznym św. Anzelma (Pontificio Instituto Liturgico Anselmiano) w Rzymie oraz na terenie Austrii i Niemiec. Po powrocie do Polski udzielał się jako sekretarz komitetu przygotowującego sesję naukową z okazji 1000-lecia biskupstwa w Pradze w 1973 r. W latach 1976-1986 adiunkt, a od 1986 r. docent przy Katedrze Liturgiki Instytutu Teologii Pastoralnej. Habilitował się w 1985 r. na podstawie pracy *Przedtrydencki kult NMP w Polsce w świetle ksiąg liturgicznych, modlitewników i literatury dewocyjnej*. W czasach reżimu komunistycznego koordynował wraz z ks. Danielskim przerzut Pisma Świętego i książek o tematyce religijnej do Czechosłowacji. Natomiast w trudnym okresie stanu wojennego organizował dla członków rodzin internowanych pomoc z Zachodu, a swoim samochodem rozwoził paczki żywnościowe poszkodowanym rodzinom. W roku 1987 został kierownikiem Katedry Liturgiki KUL, od 1992 r. profesor nadzwyczajny, a od 1997 r. profesor zwyczajny. Przez 20 lat pełnił funkcję dyrektora

Studium Formacji Pastoralno-Liturgicznej (w 1996 r. przemianowane na Instytut Formacji Pastoralno-Liturgicznej im. ks. Wojciecha Danielskiego). Współpracował z różnymi czasopismami w Polsce, zwłaszcza: „Roczniki Teologiczne”, „Collectanea Theologica”, „Ateneum Kapłańskie”, „Ruch Biblijny i Liturgiczny”, „Liturgia Sacra”. Dzięki jego zabiegom w Towarzystwie Naukowym KUL udało się zainicjować wydawanie zeszytu 8 (Liturgika) „Roczników Teologicznych”. Od początku ich wydawania (1998 r.) o. prof. Kopeć był jego redaktorem naczelnym. Taką samą funkcję pełnił w serii *Studia Liturgiczne*. W latach 1984-1997 współorganizator 17 sympozjów liturgicznych. Pod kierunkiem o. prof. Kopia powstało 214 prac magisterskich i licencjackich oraz 30 rozpraw doktorskich.

Główne kierunki badań naukowych o. prof. Kopia skupiają się wokół: historii liturgii, liturgiki systematycznej, problematyki duszpasterskiej, teologii liturgii, zagadnień formacji liturgicznej, szeroko pojętej problematyki religijności ludowej oraz realizacji odnowy liturgicznej w świadomości młodego pokolenia Polaków. Jest autorem książek: *Męka Pańska w religijnej kulturze polskiego średniowiecza*. Warszawa 1975; *Droga Krzyżowa. Dzieje nabożeństwa i antologia współczesnych tekstów*. Poznań 1975, 1985, 1987 oraz nowa edycja tej książki zawierająca nowy wstęp oraz wzbogacony wybór tekstów w porównaniu z poprzednimi wydaniem, Niepokalanów 1994; *Ks. Wojciech Danielski charyzmatyk Kościoła posoborowego*. Lublin 1996; *Bogurodzica w kulturze polskiej XVI wieku*. Lublin 1997.

Wieloletni Dyrektor klerykatu Pasjonistów, W latach 1972-1975 członek zarządu Polskiej Prowincji Pasjonistów, Członek Lubelskiego Towarzystwa Naukowego i Towarzystwa Naukowego KUL, Konsultor Komisji Liturgicznej Episkopatu Polski do spraw Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, ekspert w przygotowywaniu II synodu plenarnego w Polsce. W 1999 r. otrzymał nagrodę od Ministra Edukacji Narodowej za publikację książki *Bogurodzica w kulturze polskiej XVI wieku*. Lublin 1997 oraz odznaczony został w 2004 r. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.